

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 20 juni 2011

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 43.064/I/PF
LR/MM

Betreft: vraag om advies betreffende het taalgebruik op de legitimatiekaarten van het personeel van de Waalse overheidsdienst.
- uw brief van 29 maart 2011 (kenmerk: JMN/Jel/PhR/VaP/2011-30030).

In vergadering van 10 juni 2011 heeft de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) in haar verenigde afdelingen advies uitgebracht over uw vermelde adviesvraag.

I. **Vraag** (vertaling)

“De Waalse overheidsdienst wenst de vorm van de legitimatiekaarten en andere identificatiekaarten van zijn personeel te harmoniseren.

De betrekkingen waarvoor men over een legitimatiekaart dient te beschikken kunnen in twee types worden ingedeeld.

Enerzijds zijn er de toezicht- en controlefuncties wat de naleving betreft van de bijzondere reglementeringen die het Waalse parlement of de Waalse regering expliciet aan bepaalde diensten of aan een ambtenaar in het bijzonder hebben toevertrouwd.

Bijvoorbeeld de controlefuncties die door de diensten van de regering uitgeoefend worden inzake het naleven van de bepalingen waarin voorzien wordt door het Milieuwetboek of door het CWATUPE (Waals wetboek inzake ruimtelijke ordening, stedenbouw, patrimonium en energie). Daarnaast denken we aan de sociale inspecteurs die dienen na te gaan of de bestaande bepalingen inzake financiële stimuli aan bedrijven worden nageleefd.

Vervolgens zijn er de betrekkingen die we als "contactbetrekkingen" kunnen benoemen, waarbij het in het kader van het onderzoek van dossiers noodzakelijk is dat de personeelsleden

private plekken bezoeken, particulieren of plaatselijke overheden ontmoeten, zonder dat het gaat om controle- of toezichtfuncties zoals hierboven beschreven.

Het betreft hier betrekkingen zoals die van de personeelsleden van het departement Patrimonium die belast zijn met het klasseren van de monumenten en sites, of van de personeelsleden van de Directie Geomatica van het Algemeen Secretariaat die belast zijn met topografische werken.

Beide betrekkingen vereisen dat de personeelsleden hun hoedanigheid bij hun gesprekspartners kunnen aantonen.

Om tot een eenvormigheid van de legitimatiekaarten te komen, wenst de Waalse Overheidsdienst een model van kaart op te stellen, en dit overeenkomstig de wettelijke bepalingen inzake taalgebruik en bestuurszaken.

Aangezien hierbij een aantal vragen rijzen, verzoek ik de VCT dan ook om advies uit te brengen over het volgende:

1. Strookt het met de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen dat er uniform drietalige (F, D, N) legitimatiekaarten worden opgesteld, wetende dat de werkring van de diensten van de Waalse Overheidsdienst soms het volledige ambtsgebied van het Waalse Gewest en soms een gedeelte ervan bestrijken?

2. Zoniet, rekening houdend met het feit dat de werkring van de kaarthouder beperkter kan zijn dan die van de dienst waarbij hij zijn functies uitoefent, moet de kaart dan enerzijds, gesteld zijn:

- in het Frans wanneer het ambtsgebied zich beperkt tot het Franse taalgebied met uitzondering van de taalgrensgemeenten en de gemeenten uit het Malmédysse;
- in het Frans en het Duits wanneer het ambtsgebied zich beperkt tot het Franse en Duitse taalgebied;
- in het Duits en het Frans wanneer het ambtsgebied zich beperkt tot het Duitse taalgebied;
- in het Frans en het Nederlands wanneer het ambtsgebied zich beperkt tot het Franse taalgebied, met inbegrip van de taalgrensgemeenten;
- in het Frans, het Duits en het Nederlands wanneer het ambtsgebied het volledige Waalse Gewest bestrijkt;

of, anderzijds, volgens het ambtsgebied van de houder of van de dienst waarbij hij zijn functies uitoefent?

Om het administratieve beheer van de legitimatiekaarten te vereenvoudigen, verkies ik de eerste optie” .

II. Algemene situering

Het taalgebruik in de diensten van de Waalse gewestregering wordt geregeld in titel III “Gebruik der talen” van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (GWHI)(artikelen 34 e.v.) Het toepassingsgebied strekt zich uit tot alle gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Waalse gewestregering.

De GWHI maakt een onderscheid tussen de diensten van de regering waarvan de werkring het gehele rechtsgebied van het Waalse gewest bestrijkt en de diensten waarvan de werkring slechts een gedeelte van het ambtsgebied van het Waalse gewest bestrijkt. Deze taalregeling voegt in feite niets fundamenteels toe aan de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT). Er wordt trouwens herhaaldelijk naar deze SWT verwezen. Algemeen komt de regeling erop neer dat de diensten eentalig zijn (“in de diensten van de Waalse gewestregering is het Frans de bestuurstaal”), maar dat er rekening wordt gehouden met de specifieke taalrechten van de anderstalige inwoners van de faciliteitengemeenten uit het ambtsgebied.

De voor het publiek bestemde berichten, mededelingen en formulieren worden in het Frans gesteld. Voor de taalverplichtingen ten aanzien van de gemeenten met een specifieke taalregeling uit het ambtsgebied verwijst de GWHI naar de regeling die terzake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van deze gemeenten (cf. art. 36 § 2, eerste lid GWHI; 38, eerste lid GWHI; 39, eerste lid GWHI; 40, tweede lid GWHI).

Waar de voor het publiek bestemde berichten, mededelingen en formulieren steeds en te allen tijde in het Frans worden gesteld, zijn voor de berichten, mededelingen en formulieren die in de taalgrensgemeenten (Moeskroen, Komen-Waasten, Vloesberg en Edingen), de gemeenten uit het Malmedyse en de gemeenten uit het Duitse taalgebied aan het publiek worden gericht, de diensten van de Waalse gewestregering onderworpen aan de regeling die terzake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van genoemde gemeenten. Dit betekent bijvoorbeeld dat de berichten, mededelingen en formulieren die door de diensten van de Waalse gewestregering verspreid worden in de gemeenten van het Duitse taalgebied tweetalig Duits-Frans zijn, met voorrang voor het Duits (artikel 41, tweede lid GWHI en artikel 11, § 2, SWT).

III. Toepassing op de legitimatiekaarten

De essentiële vermeldingen op de legitimatiekaarten die van die aard zijn dat ze aan het publiek kunnen of moeten worden meegedeeld om de hoedanigheid van de houder aan te tonen, zijn te beschouwen als berichten en mededelingen aan het publiek. Zij vallen onder de toepassing van de wettelijke bepalingen beschreven in punt II.

Dit betekent strikt genomen dat:

1. de essentiële vermeldingen op de legitimatiekaarten van houders die werken voor diensten waarvan het ambtsgebied het homogene Franse taalgebied bestrijkt, met uitzondering van de taalgrensgemeenten, de gemeenten uit het Malmedyse en de gemeenten uit het Duitse taalgebied, in het Frans worden gesteld.

2. deze vermeldingen op de legitimatiekaarten van houders die werken voor diensten waarvan het ambtsgebied naast het homogene Franse taalgebied ook taalgrensgemeenten (Moeskroen, Komen-Waasten, Vloesberg en Edingen) bevat, in het Frans en het Nederlands worden gesteld;
3. deze vermeldingen op de legitimatiekaarten van houders die werken voor diensten waarvan de werkring het Franse taalgebied (met uitzondering van de taalgrensgemeenten) en het Duitse taalgebied bestrijkt in het Frans en het Duits worden gesteld;
4. deze vermeldingen op de legitimatiekaarten van houders die werken voor diensten waarvan het ambtsgebied alleen gemeenten uit het Duitse taalgebied bevat, in het Duits en het Frans worden gesteld;
5. enkel voor de diensten waarvan de werkring het gehele ambtsgebied van het Waalse gewest bestrijkt, d.w.z. alle gemeenten van het Franse taalgebied, met inbegrip van de taalgrensgemeenten en de gemeenten uit het Malmedyse, en de gemeenten uit het Duitse taalgebied, de essentiële vermeldingen op de legitimatiekaarten van de voor het gehele Waalse gewest bevoegde houders drietalig (F-D-N) kunnen zijn (per analogie de adviezen 32.201 van 25 mei 2000 en 42.006 van 5 februari 2010).